

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 18 lipca 2007 r. w sprawie T-189/02 Ente per le Ville vesuviane przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 28 września 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-445/07 P)

(2007/C 297/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn, wspierany przez A. Dal Ferro, avvocato)

Druga strona postępowania: Ente per le Ville vesuviane

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie T-189/02 w części, w której stwierdza dopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez Ente per le Ville vesuviane;
- Stwierdzenie niedopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez Ente per le Ville vesuviane przeciwko decyzji Komisji z dnia 13 marca 2002 r. D (2002) 810111;
- Obciążenie Ente per le Ville vesuviane kosztami niniejszego postępowania i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że jej odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji jest dopuszczalne, ponieważ — chociaż wygrała w pierwszej instancji co do istoty — przegrała ona w odniesieniu do zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez nią przeciwko Ente per le Ville vesuviane.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok jest wadliwy z powodu naruszenia prawa wspólnotowego w części, w której stwierdził dopuszczalność skargi wniesionej przez Ente per le Ville vesuviane, uznając bezpośrednie oddziaływanie na ten podmiot w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem wspólnotowym w przypadku takim jak niniejszy — w którym chodzi o działanie skierowane wobec państwa członkowskiego, w którego uznaniu pozostaje zastosowanie skutków tego orzecznictwa w odniesieniu do skarżącego — niezależnie od faktu, że jest on „beneficjentem” funduszy wspólnotowych, nie można uznać, że wspomniana decyzja dotyczy skarżącego bezpośrednio.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-447/07)

(2007/C 297/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i L. Pignataro-Nolin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez ustanowienie w swoim prawodawstwie wymogu obywatelstwa włoskiego dla pełnienia funkcji kapitana i starszego oficera (zastępcy kapitana) na wszystkich statkach pływających pod włoską banderą Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 39 WE;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że uregulowania włoskie uzależniające wykonywanie obowiązków kapitana i zastępcy kapitana na wszystkich statkach pływających pod włoską banderą od spełnienia wymogu posiadania obywatelstwa włoskiego są niezgodne z art. 39 WE, który wyraża zasadę swobody przepływu pracowników, w wykładni nadanej mu przez Trybunał.

Trybunał wyraził swój sposób interpretacji art. 39 WE w dwóch wyrokach z dnia 30 września 2003 r. w sprawach dotyczących, odpowiednio, stanowisk kapitana i zastępcy kapitana statków handlowych pływających pod banderą hiszpańską (sprawa C-405/01) i stanowiska kapitana statków przeznaczonych do „małej nawigacji” (Kleine Seeschiffahrt) — w tym konkretnym przypadku chodziło o statki rybackie dokonujące niewielkich połowów morskich (sprawa C-47/02).

Komisja zauważa, że w ramach niniejszego postępowania władze włoskie nie przedstawiły innych argumentów niż przedstawione przez nie w swoim czasie w sprawie C-405/01, w której Republika Włoska interweniowała. Argumenty te były podtrzymywane przez władze francuskie w sprawie C-47/02 i zostały przez Trybunał oddalone w wydanych przezeń wyrokach z dnia 30 września 2003 r.